

Sygn. akt III A Ua 1608/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska (spr.)
Sędziowie:	SSA Danuta Owsiana SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji W. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 28 września 2011 r. sygn. akt V U 1624/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 września 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu oddalił odwołanie wnioskodawcy W. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 7 lipca 2011 r.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd oparł na następującym ustalonym stanie faktycznym:

Decyzją z dnia 7 lipca 2011 r. strona pozwana ZUS Oddział w O. odmówił wnioskodawcy ustalenia nowej wysokości emerytury pobieranej przez wnioskodawcę.

Wnioskodawca, urodzony (...), pobierał wcześniejszą emeryturę przyznaną mu decyzją z dnia 23 kwietnia 1997 r.

W dniu 15 czerwca 2011 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznania mu emerytury w związku z ukończeniem 65 lat, domagał się przy ustaleniu wysokości uwzględnienia nowej kwoty bazowej, zaliczenia okresów nieskładkowych (okresów pobierania zasiłków chorobowych), jako okresów składkowych oraz okresów ubezpieczenia w KRUS.

Decyzją z dnia 7 lipca 2011 r. przyznano wnioskodawcy emeryturę na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przyjmując do ustalenia wysokości podstawy wymiaru, podstawę z poprzednio pobieranej emerytury, kwotę bazową w wysokości 985, 32 zł podwyższoną na podstawie art. 94a ustawy oraz zwiększenie z tytułu opłacanych składek na ubezpieczenie rolnicze. Sąd ustalił nadto, że wnioskodawca łącznie legitymował się okresem składkowym 37 lat i nieskładkowym 10 miesięcy oraz, że po uzyskaniu prawa do emerytury nie podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres 30 miesięcy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Powołując się na art. 27, art. 21 ust. 1 i art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które stanowią o prawie do emerytury, ustalaniu jej wysokości i wysokości emerytury w przypadku tzw. emerytury po emeryturze, Sąd Okręgowy uznał, że strona pozwana prawidłowo ustaliła wysokość świadczenia wnioskodawcy.

Zgodnie z brzmieniem art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury stanowi, podstawa wymiaru tej emerytury - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do emerytury, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5.

Według art. 53 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy, do ustalonej na podstawie art. 21 ust. 1 emerytury przyjmuje się tą samą kwotę bazową, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy zainteresowany po nabyciu uprawnień do emerytury podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres 30 miesięcy.

Sąd I instancji uznał również za niezasadne domaganie się przez wnioskodawcę uznania za okresy składkowe, okresy pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, jak i okresy pobierania zasiłku chorobowego lub opiekuńczego, albowiem art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jednoznacznie stanowi, że są to okresy nieskładkowe. Za niezasadne uznał również żądanie wnioskodawcy zaliczenia, jako okresów składkowych lata opłacania przez wnioskodawcę składek na ubezpieczenie rolnicze w okresie od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1988 r., albowiem okresy te, jako okresy składkowe są uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury tylko do uzupełnienia niezbędnego okresu wymaganego dla przyznania prawa do emerytury.

Apelację od powyższego wyroku wniósł wnioskodawca.

Wnioskodawca zaskarżył wyrok w całości i zarzucił, że wyrok Sądu jest niesłuszny i powołuje w swoim uzasadnieniu przepisy dotyczące renty, której nie pobierał. Zdaniem apelującego, błędnie nie zaliczono mu do wysokości emerytury okresów, w których płacił podwójne ubezpieczenie, doliczenie tego okresu przed waloryzacją emerytury, przeliczenie emerytury o dodatkową waloryzację o 4,3% od 1999 r., przeliczenie emerytury z 100% kwotą bazową od 2008 r. oraz zwolnienie go od zasądzonych kosztów zastępstwa prawnego, bowiem sprawy emerytalne są wolne od opłat, radca prawny reprezentujący organ rentowy jest zatrudniony na etacie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a powołany przez Sąd I instancji przepis dotyczy spraw cywilnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszej sprawy była decyzja wydana przez organ rentowy w dniu 7 lipca 2011 r. na wniosek apelującego o prawo do emerytury, a w szczególności jego wysokość. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy. W odwołaniu od decyzji wnioskodawca domagał się uwzględnienia nowej kwoty bazowej, zaliczenia okresów pobierania zasiłków chorobowych, jako okresów składkowych oraz jako okresów składkowych okresów ubezpieczenia w KRUS, nadto waloryzację jego emerytury z uwzględnionymi okresami ubezpieczenia rolniczego. Żądania wnioskodawcy nie znajdują uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa - ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 okresami nieskładkowymi są okresy pobierania wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy na podstawie przepisów prawa pracy i zasiłków z ubezpieczenia społecznego chorobowych i opiekuńczych, zatem nie ma podstaw do uznania, że okresy pobierania przez wnioskodawcę zasiłków chorobowych w latach 1992 do 1997, w wymiarze 10 miesięcy i 10 dni są okresami składkowymi.

Nie zasługuje również na uwzględnienie żądanie wnioskodawcy uznania okresu ubezpieczenia rolniczego, jako okresów składkowych, albowiem zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono składkę uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i jej wysokości tylko wówczas, gdy okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 ustawy, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury i to w zakresie niezbędnym do jego uzupełnienia.

Nie ma również podstaw do przyjęcia nowej kwoty bazowej przy ustalaniu prawa do emerytury po wcześniejszej emeryturze. Poza sporem jest fakt, że wnioskodawca pobierał wcześniejszą emeryturę przyznaną w 1997 r. W dniu 16 czerwca 2011 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego 65 lat. We wniosku tym zawarł także żądanie doliczenia okresu opłacania składek na ubezpieczenia rolnicze. Poza sporem jest również, że wnioskodawca nie podlegał przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu po nabyciu uprawnień do świadczenia w 1997 r. Zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi podstawa wymiaru renty w wysokości uwzględniającej waloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty. Ustęp 2 tego przepisu stanowi natomiast, że cytowany wyżej przepis stosuje się przy ustaleniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała prawo do emerytury, a więc w tym przypadku także do wnioskodawcy.

Nie ma zatem podstaw do innego ustalenia wysokości świadczenia, jak i tej nowej kwoty bazowej, albowiem jak przewiduje art. 53 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru poprzedniego świadczenia (art. 21) oblicza się od tej samej kwoty bazowej.

Słusznie Sąd I instancji nie uwzględnił żądania wnioskodawcy dotyczącego waloryzacji jego emerytury zwiększonej za okres opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, albowiem zwiększenie to ustala się według zasad wymiaru przewidzianych dla części składkowej w przepisach określonych w ustawie z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i przyznaje się na wniosek zainteresowanego (art. 56 ust. 4 i 6). Poza sporem jest wysokość ustalonego zwiększenia, jak i okoliczność, że wnioskodawca wniosek o zwiększenie złożył w dniu 16 czerwca 2011 r.

Nie ma również racji wnioskodawca podnosząc zarzuty do zasądzonych kosztów zastępstwa prawnego, albowiem stronie, która wygrała sprawę przysługują koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego bez względu czy radca prawny reprezentujący stronę jest zatrudnionym na etacie pracownikiem, a zasady wymienione w art. 98 k.p.c. odnoszą się również do spraw ubezpieczeniowych i pracy, albowiem postępowanie w tych sprawach przewidziane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Odnośnie pozostałych zarzutów podniesionych w apelacji Sąd Apelacyjny się nie odniósł, albowiem wnioskodawca nie wnosił tych zarzutów w swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji do Sądu Okręgowego w Opolu.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny uznał, że apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie i na zasadzie art. 385 k.p.c. apelację wnioskodawcy oddalił.